

(Foto Alexandra Harald)

(ES) EVA-STINA BYGGMÄSTAR (n. 1967, Jakobstad, Finlandia) debutó como poeta en 1986. Se le considera una de las poetas más singulares y talentosas del norte de Europa. Sus poemarios muestran un incesante desarrollo y sus libros más recientes refuerzan la imagen de una poeta que sigue su propio camino sin prestar atención a las modas y fenómenos temporales. Ha publicado alrededor de 20 colecciones de poesía y ha recibido varios premios por su obra, incluyendo el Premio Aniar y el Premio Bellman.

«Un crítico escribió que debería hacerme notar más, salir a la palestra... ¡pero por favor! Soy una poeta naturalista (liricista de la naturaleza) y debo fundirme entre los abetos, hojas, piedras, piñas, grava y flores... Uno es lo que escribe, y yo quiero desaparecer. Perder mi linaje, nacionalidad. Quiero volverme transparente como el vidrio, convertirme en una nube plateada, quiero ser nadie.»

-Eva-Stina Byggmästar (-en una entrevista en 2023)

(SV) EVA-STINA BYGGMÄSTAR (f. 1967, Jakobstad, Finland) debuterade år 1986. Hon betraktas som en av Nordens mest säregna och begåvade poeter. Hon är i ständig utveckling och hennes senaste böcker stärker bilden av en diktare som går sin alldeles egen väg utan att kasta sidoblickar på flyktiga trender och tidsfenomen. Hon har publicerat ett 20-tal diktsamlingar och fått ett flertal priser för sin diktning, bland annat Aniarapriset och Bellmanpriset.

»En kritiker skrev att jag borde ta mer plats, hoppa ut ur tapeten... men snälla nån! Jag är naturlyriker och ska smälta in bland granar, löv, stenar, kottar, grus och blommor... Man är det man skriver – och jag vill försvinna. Glömma stamtavla, nationalitet. Jag vill bli genomskinlig som glas, bli ett silverkantat moln, jag vill bli ingen.»

-Eva-Stina Byggmästar (-i en intervju i 2023)

(EN) EVA-STINA BYGGMÄSTAR (f. 1967, Jakobstad, Finland) She debuted as a poet in 1986. She is considered one of the most unique and talented poets in Northern Europe. Her poetry collections show relentless development, and her most recent books reinforce the image of a poet who follows her path without paying attention to trends and temporary phenomena. She has published around 20 collections of poetry and has received several awards for her work, including the Aniar Prize and the Bellman Prize.

"A critic wrote that I should be more noticed, step into the spotlight... but please! I am a naturalist poet (lyricist of nature) and I must blend in among the firs, leaves, stones, pinecones, gravel, and flowers... One is what one writes, and I want to disappear. Lose my lineage, nationality. I want to become transparent like glass, become a silver cloud, I want to be nobody."

-Eva-Stina Byggmästar (in an interview year 2023)

Eva-Stina Byggmästar. *Hundarna sover i mitt hjärta men jag är vaken.*
2025. Schildts & Söderström. Helsinki.

II

När jag såg mig själv
i badrumsspegl
en kylig morgon
i februari upptäckte
jag att mitt filosofskägg
hade vuxit en halv
meter under natten
fullt tillräckligt
för att jag med
lite god tur äntligen
skulle kunna fastna
med det i brevlådan

Cuando me vi frente
al espejo del baño
una fría mañana
de febrero, descubrí
que mi barba filosófica
había crecido medio
metro durante la noche,
lo suficiente
como para que, con
un poco de buena suerte, finalmente
pudiera engancharme
con ella en el buzón.

Under ett tidigare
utvecklingsskede tryckte jag mig
mot marken och det var ibland
omöjligt att skilja på var marken
började och jag själv slutande
ibland händer det fortfarande
att jag söker upp någon skreva
klyfta spricka eller grotthåla
för att återkoppla till ett mer
instinktivt utvecklingsstadium
och då sprider sig en känsla av
déjà vu till kroppens alla
vinklar och vrår

Durante una prematura
etapa de evolución me aplastaba
contra el suelo y a veces era
imposible distinguir dónde comenzaba
la tierra y dónde terminaba yo
a veces todavía sucede
que busco alguna grieta,
hendidura o cueva
para reconectarme con una fase
más instintiva del desarrollo
y entonces se expande una sensación de
déjà vu por todos los rincones
y recovecos de mi cuerpo

Dagdrömmare har gålar
i stället för lungor - de är
regnbågsskimrande salamandrar
för att inte säga lungfiskar som dröjer
sig kvar i evolutionens tidsficka -
i ett hologram som består av bara
gölar pölar och diken
i dagdrömmarens sällskap
är det som att gå i sömnen
i dagdrömmarens sällskap
är det som att gå och fiska -
man känner något stort
röra sig
under ytan

Los soñadores diurnos tienen branquias
en lugar de pulmones - son
salamandras iridiscentes
por no decir peces pulmonados que se quedan
en el bolsillo del tiempo de la evolución -
en un holograma que consiste solo
en charcos, pozos y zanjas
en compañía del soñador diurno
es como caminar dormido
en compañía del soñador diurno
es como ir a pescar -
uno intuye algo enorme
que se mueve
bajo la superficie

Jag är en gråsten
förbi av snyftningar
och hulkanden en gråkall
januaridag då känslostormen
redan rasat i veckor månader
och årmiljoner
jag är en slägga av tårar
jag är ett bibliotek av tårar
jag är ett lokomotiv av tårar
jag är en kamel av tårar
jag är ett jaktplan av tårar
jag är en polkagris av tårar
jag är en Berlinmur av tårar
jag är ett pariserhjul av tårar
jag är ett Mount Everest av tårar -
mitt hjärta känner inga gränser

Soy una piedra gris
de sollozos pasados
y gemidos, un día gélido
de enero cuando la tormenta emocional
ya había rugido durante semanas, meses,
y millones de años
soy un martillo de lágrimas
soy una biblioteca de lágrimas
soy una locomotora de lágrimas
soy un camello de lágrimas
soy un avión de combate de lágrimas
soy un bastón de caramelo de lágrimas
soy un muro de Berlín de lágrimas
soy una rueda de la fortuna de lágrimas
soy un Monte Everest de lágrimas -
mi corazón no conoce límites

Är det bara jag
som inte vet var
jag ska lägga mitt
skymningsblå ägg -
kokongen av
predestinerade
hjärnstormar
en tidskapsel
av framtida tidsepoker
ännu mörkare
än den här
komplett med litteraturens
svanödlar och drifter -
ett levande fossil

¿Soy solo yo
quien no sabe dónde
poner mi
huevo azul del crepúsculo? -
la crisálida de
tormentas cerebrales
predestinadas
una cápsula del tiempo
de épocas futuras
aún más oscuro
que este
catálogo literario de
lagartos prehistóricos de agua e impulsos -
Un fósil viviente

Idag vaknade jag
upp med hästansikte
nu sitter jag här
och försöker tråckla
ihop min själ med den
splittrade tillvaron
som galopperar åt alla
håll samtidigt

Hoy me desperté
con cara de caballo
ahora estoy aquí
intentando remendar
mi alma con la
realidad fragmentada
que galopa simultáneamente
a todas direcciones

Jag är en bastard
min släkttavla befolkas av
utomjordingar och skräcködlor
från parallella universum
själsresenärer på rymmen
från sig själva
jag är Schrödingers hund
jag är framtidens grottmålningar
jag är på drift genom evigheten
en kosmopolit i ordets
egentliga bemärkelse
jag är negationen
förkroppsligad

Soy un bastardo
mi árbol genealógico está poblado por
extraterrestres y dinosaurios
de universos paralelos
viajeros del alma en huida
de sí mismos
soy el perro de Schrödinger
soy las pinturas rupestres del futuro
estoy a la deriva a través de la eternidad
un cosmopolita en el sentido
más auténtico de la palabra
soy la negación
encarnada

Jag behövde
aldrig gå i skola
för att lära mig stå
i givakt
jag var en naturbegåvning -
ställde mig bredvid tårpilen
och doppade mina grenar
i sorgens flod
jag sov i givakt på min nattvakt
och ibland landade det sammetsfåglar
med uråldriga människoansikten
i min krona - resenärer från
svindlande rymder

Nunca necesité
ir a la escuela
para aprender a estar
en posición de firmes
era un prodigio natural -
me ponía al lado del sauce llorón
y sumergía mis ramas
en el río de la tristeza
dormía en posición de firmes durante mi turno de noche
y a veces llegaban pájaros aterciopelados
con rostros humanos ancestrales
a mi copa - Viajeros de
vertiginosos espacios